

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.74/2011/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év március hó 23. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **a vádlott** ellen indított büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2011. június 2. napján kihirdetett KB.I.70/2010/9. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 1 (egy) év próbára bocsátás intézkedésre **enyhíti**.

Megállapítja, hogy az eljárás során felmerült 20.250 (húszezer-kettőszázötven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2011. június 2. napján kihirdetett KB.I.70/2010/9. számú ítéletével a vádlottat a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt 120 napi tétel, napi tételenként 2.500 Ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, és az eljárás során lefoglalt bűnjelről, amelynek kiadását rendelte el. A vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette, a vádlott és védője 3 nap gondolkodási időt követően törvényes határidőben felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.96/2011. számú átiratában az első fokú ítélet megváltoztatására tett indítványt, mivel álláspontja szerint az felülbírálatra alkalmas, és az elsőfokú bíróság törvényesen minősítette a vádlott cselekményét, amely miatt méltányos büntetést szabott ki vele szemben, azonban indokolt lenne a Btk. 51. § (4) bekezdésének megfelelően részletfizetés engedélyezése. Kifejtette,

hogy a tényállást és azon keresztül a jogi minősítést támadó, a vádlott bűnösségét vitató és felmentését célzó fellebbezés a másodfokú eljárásban nem foghat helyt.

A másodfokú tárgyaláson a vádlott védője a vádlott felmentése érdekében előterjesztett fellebbezést továbbra is fenntartotta. Kifejtette, hogy védcének az adott körülmények között nem volt lehetősége arra, hogy megakadályozza a vádban írt cselekmény bekövetkezését. Ezzel összefüggésben úgy érvelt, hogy a szolgálatban kötelességszegés bűncselekménye csak szándékosan követhető el és figyelemmel arra, hogy védence szándékosan nem szegte meg a számára előírt utasításokat, ezért elsősorban felmentésére tett indítványt. Másodlagos indítványában a vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését kérte, ezen belül intézkedés vagy enyhébb pénzbüntetés kiszabására tett indítványt.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség másodfokú tárgyaláson jelen lévő képviselője az átiratban foglaltakat fenntartva az ítélet részbeni megváltoztatására tett indítványt. Kiemelte, hogy a vádlott kötelességszegése abban állt, hogy olyan személyek részére engedélyezte, hogy a fogvatartottal beszéljenek, akik nem voltak megjelölve a fogvatartott kapcsolattartójaként. Magatartása kifejtésekor eshetőlegesen számolnia kellett azzal, hogy a fogvatartottnak tiltott tárgyat adnak át, ami be is következett, amikor neki egy mobiltelefont csúsztattak a kezébe. Álláspontja szerint a vádlott magatartásával szándékosan szegte meg azt az intézkedést, ami az előállítás során megkövetelt eljárási rendet szabályozza. Figyelemmel arra, hogy a pénzbüntetés is csak enyhítő szakasz alkalmazásával szabható ki a vádlottal szemben, a büntetési célok elérése érdekében azt szükségesnek tartotta és nem látta indokoltnak ezért a kiszabott büntetés enyhítését vagy a vádlottal szemben intézkedés alkalmazását. A részletfizetési indítványát viszont fenntartotta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be.348.§ (1) bekezdése alapján. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta és a rendelkezésére álló bizonyítékokat számba vette és értékelte. A vádlott a nyomozás, illetve az elsőfokú tárgyalás során élt mentességi jogával, majd a másodfokú tárgyaláson jelezte, hogy vallomást kíván tenni. A másodfokú bíróság a Be.117.§ (5) bekezdése alapján lehetőséget biztosított arra, hogy vallomást tegyen, ezért tárgyalásra tért át és a vádlottat kihallgatta.

A vádlott vallomásában előadta, hogy nem érzi magát bűnösnek a terhére rótt cselekményben, mivel az általa foganatosított előállítás során az objektív körülmények kizárták, hogy megakadályozza azt, hogy az előállított személyt ismerősei körbevegyék. A konkrét esetre azonban nem emlékezett. Kérdésre elmondta, hogy ismerte az előállításra vonatkozó BV Országos Parancsnoka általános helyettesének intézkedését, valamint tisztában volt azzal is, hogy az előállítás során is csak olyan személy vonatkozásában engedélyezheti a beszélőt, aki az előállított személy kapcsolattartójaként szerepel. E körülményt pedig az előállítás során átadott okmányokból meg tudta állapítani. Nem vitatta, hogy adott esetben olyan személyek beszélhettek az előállított személlyel, akik

kapcsolattartóként nem voltak megjelölve, de vitatta, hogy meg tudta volna akadályozni a mobiltelefon átadását.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az általa lefolytatott bizonyítás eredménye sem indokolta az elsőfokú bíróság ítéletének kiegészítését, a tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és felülbírálatra alkalmas.

A vádlott felmentése érdekében előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette cselekményét a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütközőszolgálatban kötelességszegés vétségének.

A vádlott azzal valósította meg a terhére rótt bűncselekményt, hogy megszegte a BV Országos Parancsnok általános helyettesének 2-1/1/2004. számú intézkedésében írt előírásokat és nem akadályozta meg, hogy az általa előállított fogvatartott olyan személyekkel beszéljen, illetve kerüljön kapcsolatba, akik kapcsolattartóként nem voltak megjelölve. E magatartása szándékos volt, hiszen ismerte a feladatát szabályozó előírásokat, és azt nem tartotta be. A bíróság tehát nem azt róta a terhére, hogy az előállítás során egy karórának látszó mobiltelefont juttattak az általa előállított személy részére, mivel e tekintetben valóban nem lehet szándékos elkövetésére következtetést levonni.

A vádlott által elkövetett kötelességszegés veszélyeztette az általa ellátott szolgálat rendeltetését, ezért az legalább olyan súlyúnak tekintendő, mint a szolgálatban kötelességszegés vétségének egyéb nevesített elkövetési formái. Mivel a szolgálat célja megghiúsult, az elsőfokú bíróság törvényesen mondta ki bűnösnek a vádban írt katonai bűncselekmény elkövetésében.

A vádlott büntetése enyhítése érdekében előterjesztett fellebbezést azonban a másodfokú bíróság alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, azonban nem értékelte kellő súllyal a bűncselekmény elkövetési körülményeit. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az első ízben bűncselekményt megvalósító vádlottal szemben nem indokolt büntetés kiszabása, a büntetési célok a büntetés kiszabásának elhalasztásával is elérhetőek. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet megváltoztatta és a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést a Btk. 72. §-a szerint 1 év próbára bocsátás intézkedésre enyhítette.

Az eljárás során felmerült bűnügyi költség a nyomozás során kirendelt szakértő működésével kapcsolatos. A szakértő az eljárás során lefoglalt karórának látszó mobiltelefont vizsgálta meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ez a bűnügyi költség nem a vád tárgyává tett bűncselekmény bizonyításával kapcsolatban merült fel - a bíróság nem azt róta a vádlott terhére, hogy mobiltelefont került a bv.

intézetbe - ezért e költség tekintetében megállapította, hogy azt a Be.338.§ (2) bekezdése alapján az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélet Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2012. március 23. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
szavazó bíró

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős.

Budapest, 2012. március 23. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Horváth Judit
tisztviselő